Lietas Nr. 129085213
Lietas arhīva Nr. 1-0852-13/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 5.decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese D.Bērziņa rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. B/ (turpmāk - pieteikuma iesniedzējs) sūdzībā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja amatpersonas (turpmāk - amatpersona) 2012.gada 5.novembra lēmumu lietā Nr.050/PA/numurs/ sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem.

Aprakstošā daļa

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja amatpersonas 2012.gada 5.novembra lēmumu lietā Nr.050/PA 918778 /pers. B/ atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-LAPK) 149.-16 panta 5.daļā un 149.-4 panta 14.daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu 200 Ls apmērā un transporta līdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 12 mēnešiem. Lēmums likumā noteiktā kārtībā nosūtīts pārkāpējam, nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

2013.gada 9.maijā tiesā saņemts iesniedzēja pieteikums sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem. Pieteikumā iesniedzējs norādījis, ka uz 04.10.2012. sastādīta administratīvā pārkāpuma protokola PA918778 (turpmāk - Protokols) pamata 2012.gada 5.novembrī tika pieņemts lēmums Nr.050/PA918778 (turpmāk - Lēmums) par viņa sodīšanu.

Iesniedzējs norāda, ka pieņemot Lēmumu, Valsts policijai nebija zināmi svarīgi jaunie apstākļi, kas ir par pamatu Lēmuma atcelšanai. Minētie apstākļi viņam kļuva zināmi ilgu laiku pēc notikušā.

Tikai 2013.gada 4.februārī no Ceļu policijas darbiniekiem, kas apturēja viņu uz ceļa, iesniedzējs noskaidroja, ka viņam 2012.gada novembrī bija atņemtas tiesības vadīt automašīnu par to, ka viņš it kā 2012.gada 8.jūlijā vadīja transportlīdzekli /modelis/ar valsts reģistrācijas numuru / numurs/, kas viņam nepieder un it kā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu ar /pers. C/ ar valsts reģistrācijas numuru /numurs/, kas bija novietota stāvēšanai un, it kā aizbrauca no notikuma vietas pēc ceļu satiksmes negadījuma.

Visa 2012.gada garumā un arī 2013.gada janvārī un februārī iesniedzējs nebija saņēmis no Valsts policijas vai CSDD paziņojumus par to, ka viņam ir atņemtas tiesības, nebija saņēmis ne protokolu, ne lēmums.

Kopš 2013.gada 4.februāra viņš sāka interesēties, kāda iemesla dēļ Ceļu policija varēja uzskatīt, ka viņš 2012.gada 8.jūlijā it kā vadīja viņam nepiederošo transportlīdzekli un noskaidroja sekojošo:

[1] No /transportlīdzeklis/īpašnieces /pers. D/ noskaidroja, ka faktiski 2012.gada 8.jūlijā /transportlīdzekli/vadīja /pers. E/. Īpašniece paziņoja, ka tajā dienā viņa iedeva šo transportlīdzekli braukšanai /pers. E/. Īpašnieces adrese ir /adrese//adrese/.

[2] /pers. E/ personīgi apliecināja, ka pat nav pamanījis, ka atpakaļgaitā ir aizķēris /transportlīdzekli/ un tāpēc notikuma vietā nepalika. Vēlāk es noskaidrojās, ka /transportlīdzekļa/ īpašnieks ir kaimiņš –/pers. G/.

[3] Uzskatāms, ka /pers. G/ policijai ir liecinājis, ka viņš bija vadījis /transportlīdzeklis/2012.gada 8.jūlijā tikai tāpēc, ka kādreiz redzēja viņu, vadot šo automašīnu, kā arī ņemot vērā apstākli, ka viņam ir algots darbs un viņam būs lielākā iespēja piedzīt naudu par automašīnas bojāšanu, savukārt par Vladu un viņa ekonomisko stāvokli nekas nebija zināms.

[4] Visa šī situācija liekas pilnīgi nepareiza, jo, pirmkārt viņu aprunāja kaimiņš bez jebkādiem pierādījumiem, otrkārt, viņam atņēma tiesības vadīt transportlīdzekli, bet viņš par to nezināja un tāpēc turpināja vadīt automašīnu kā rezultātā bija sodīts atkārtoti.

[5] No /pers. E/ viņš uzzināja, ka pēc ceļu satiksmes negadījuma /pers. E/ tika ietekmēts (iebiedēts) no transportlīdzekļa /TL modelis/ /pers. G/ puses. /pers. G/ reāli draudēja /pers. E/ ar izrēķināšanos un ar cirvi sita pa koplietošanas vannas istabas durvīm mājā /adrese/, 2.stāvā, aiz kurām /pers. E/ bija paslēpies, nolūkā izvairīties no sitieniem ar cirvi. Durvju bojāšanas faktu apliecina pielikumā esošie fotoattēli. Minēto /pers. G/ ir izdarījis reibuma stāvoklī un nolūkā piespiest /pers. E/ sniegt liecības par to, ka pats /pers. E/ vadīja automašīnu VW PASSAT, bet, kad viņam neizdevās panākt savu mērķi, /pers. G/ ir nolēmis apmelot viņu, savukārt /pers. E/ bija nobijies no notikušā un nesniedza liecības lietā vispār, kā rezultātā Valsts policija arī nezināja, kas ir bijis īstais VW PASSAT vadītais 2012.gada 8.jūlijā.

[6] no policijas Lēmumu un pavēstes viņš nav saņēmis, jo mājas pastkastīšu tehniskais stāvoklis ir katastrofāls, pastāvīgi tiek izdemolētas visas pastkastītes un pasts vienkārši pazūd (ko apliecina pielikumā esošas fotoattēli), vēlāk patstāvīgi sāku izmeklēt šo Lietu un palūdzu uzrakstīt par patiesiem lietas apstākļiem lietā esošiem lieciniekiem un pašam /pers. E/, /pers. D/, /pers. H/.

[7] Faktu, ka 2012.gada 8.jūlijā viņš nebija vadījis /TRANSPORTLĪDZEKLIS/var apliecināt arī liecinieks /pers. I/, pie kura viņš tajā dienā bija aizbraucis ar trolejbusu un palīdzēja līmēt tapetes.

[8] 2013.gada 26.februāra /pers. D/ paskaidrojumā ir norādīts, ka viņa 2012.gada 8.jūlijā ap plkst.08:30 palūdza savu paziņu /pers. E/, lai viņš aizved viņai piederošo /transportlīdzeklis/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, no /adrese/ uz /adrese/ /adrese/, jo viņa pati neprot vadīt transportlīdzekli. Paskaidrojumā /pers. D/ apliecina, ka /pers. E/ lūgumu izpildīja, bet vēlāk /pers. D/ uzzināja, ka viņš it kā ar /transportlīdzekli/izraisīja sadursmi ar citu transportlīdzekli, kura bija novietota stāvēšanai pagalmā /adrese/.

[9] 2013.gada 23.februāra /pers. E/ paskaidrojumā ir norādīts, ka viņš 2012.gada 8.jūlijā no rīta aizveda /pers. D/ piederošo transportlīdzekli /TL modelis/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, no /adrese/ uz /adrese/. Braucot prom no /adrese/, viņš, iespējams, aizķēra transportlīdzekli /transportlīdzeklis/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bet to notikuma brīdī nepamanīja. Par to, ka transportlīdzeklis /modelis/ tika aizķerts un bojāts, viņš uzzināja tikai vēlāk.

[10] 2013.gada 7.aprīļa /pers. H/ paskaidrojumā ir norādīts, ka 2012.gada 8.jūlijā ap plkst.ll:00, pienākot pie mājas /adrese/, kur notika ceļu satiksmes negadījums, pie viņa griezās ceļu policijas darbinieks, kurš palūdza viņu būt par liecinieku šinī lietā, jo transportlīdzeklis, kurš atstāja ceļu satiksmes negadījuma vietu aizbrauca viņam garām. No /pers. H/ paskaidrojumiem izriet, ka īstenībā ceļu satiksmes negadījumu viņš nav redzējis, jo sadursmes brīdī ceļu satiksmes negadījuma vietā nav bijis. /pers. H/ 2013.gada 7.aprīlī sniegtie paskaidrojumi ir diametrāli pretēji /pers. H/ 2012.gada 8.jūlija paskaidrojumiem, kuri atrodas Lietas materiālos. Iepriekšminētais dot pamatu apšaubīt /pers. H/ 2012.gada 8.jūlija paskaidrojumus, jo ir pamats secināt, ka /pers. H/ bija ietekmēts no Valsts policijas puses.

[11] LAPK 289.-23 panta I daļas 1.punktā ir noteikts, ka par jaunatklātiem apstākļiem atzīstami apstākļi, kas, pieņemot nolēmumu, nav bijuši zināmi tiesai vai iestādei un kas paši par sevi vai kopā ar agrāk konstatētajiem apstākļiem norāda, ka administratīvi sodītā persona nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

[12] Pamatojoties uz augstāk minēto, var nepārprotami secināt, ka /pers. E/ 2012.gada 8.jūlijā vadīja transportlīdzekli VW PASSAT Variant, ko apliecina transportlīdzekļa īpašniece G/pers. D/ un pats /pers. E/.

Pielikumā iesniedzējs pieteikumam ir pievienojis /pers. E/ 23.02.2013. paskaidrojumu, /pers. D/ 26.02.2013. paskaidrojumu un /pers. H/ 07.04.2013. paskaidrojumu un 23 fotoattēlus par pastkastīšu bojāšanas faktu.

Ņemot vērā visu iepriekšminēto, un vadoties no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.23, 289.24., 289.25. 289.26., 289.27 panta, iesniedzējs lūdz tiesu atzīt pieteikumā norādītos apstākļus par jaunatklātiem, atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora /pers. L/ 2012.gada 5. novembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA 918778 un uz jaunatklāto apstākļu pamata izskatīt lietu no jauna.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi pieteikumu kopsakarā ar visiem administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, atzīst, ka iesniedzēja pieteikums ir noraidāms, bet Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja amatpersonas 2012.gada 5.novembra lēmums lietā Nr.050/PA 918778 ir atstājams negrozīts.

Latvijas APK 289.23 pants nosaka, ka par jaunatklātiem apstākļiem atzīstami:

1) apstākļi, kas, pieņemot nolēmumu, nav bijuši zināmi tiesai vai iestādei un kas paši par sevi vai kopā ar agrāk konstatētajiem apstākļiem norāda, ka administratīvi sodītā persona nav izdarījusi administratīvo pārkāpumu;

2) ar spēkā stājušos tiesas spriedumu krimināllietā konstatētas apzināti nepatiesas liecinieku liecības, apzināti nepatiess eksperta atzinums, apzināti nepatiess tulkojums, viltoti rakstveida vai lietiskie pierādījumi, kuri bijuši par pamatu prettiesiska tiesas nolēmuma vai iestādes lēmuma pieņemšanai;

3) ar spēkā stājušos tiesas spriedumu krimināllietā konstatētas iestādes, tiesas vai prokurora darbības, kuru dēļ taisīts prettiesisks spriedums vai lēmums;

4) tiesas sprieduma vai iestādes lēmuma atcelšana, kas bija par pamatu tam, lai šajā administratīvā pārkāpuma lietā taisītu attiecīgu lēmumu vai spriedumu;

5) Eiropas Cilvēktiesību tiesas vai citas starptautiskas vai pārnacionālas tiesas nolēmums, no kura izriet, ka nolēmums, kas stājies spēkā administratīvā pārkāpuma lietā, neatbilst Latvijai saistošiem starptautiskiem normatīvajiem aktiem;

6) lietas izspriešanā piemērotās tiesību normas atzīšana par neatbilstošu augstāka juridiskā spēka normai.

Izvērtējot pieteikumā noradītos argumentus, pārbaudot Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora /pers. L/ 2012.gada 5. novembra lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas Nr.050/PA 918778 materiālus un pamatojumu, tiesnese atzīst, ka iestādes amatpersona ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus.

Tiesa atzīst, ka iestādes amatpersonas lēmumu atzīst par pareizu un tiesisku, jo lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz /pers. H/ 08.07.2012. sniegto paskaidrojumu par to, ka viņš bijis aculiecinieks ceļu satiksmes negadījumam /adrese/ 2012.gada 8.jūlijā, kad automašīnas /TL modelis/, valsts Nr. zīme /numurs/, vadītājs, kurš braukšanas laikā bija reibuma stāvoklī, ietriecās automašīnā /TL

modelis/, valsts Nr.zīme, /numurs/, avārijā vainīgais /pers. B/, aculiecinieks vainīgo atpazinis pēc fotogrāfijām, par ko noformēts protokols par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (49., 59.-60.l.l.), pamatojoties uz /pers.k/ paskaidrojumiem, kura sniegusi analoģiskus paskaidrojumus par to, ka kaimiņš /pers. P/ alkohola reibumā iekāpis automašīnā, un, braucot ar to, aizķēris mašīnu /TL modelis/, valsts Nr. zīme, /numurs/(48.l.l.), kā arī /pers. G/ paskaidrojumiem par to, ka viņam piederošo automašīnai sabojāts labais aizmugurējais spārns un atdurstienis.

No lietas materiāliem ir redzams, ka valsts policijas darbinieki uz deklarēto dzīves vietu divas reizes sūtījuši uzaicinājumu /pers. D/ un /pers. B/ par ierašanos paskaidrojumu sniegšanai, taču minētās personas savu pienākumu nav izpildījuši un uz pavēstēm nav Valsts policijā nav ieradušās (31.-36.l.l.).

No lietas materiāliem ir redzams, ka Valsts policijas darbinieki reida laikā 2012.gada 6.septembrī veikuši automašīnas /TL modelis/, valsts Nr. zīme /numurs/, kas meklēta sakarā ar CSN 2012.gada 8.jūlijā, fotografēšanu. Procesuālās darbības veikšanas laikā automašīnai pie stūres atradies /pers. B/, kurš uz uzdotajiem jautājumiem policijas darbiniekiem atteicies sniegt paskaidrojumus (23., 26.l.l.).

Saskaņā ar Latvijas APK 289.27 panta noteikumiem tiesa, izskatījusi pieteikumu, pārbauda, vai apstākļi, uz kuriem norāda pieteikuma iesniedzējs, atzīstami par jaunatklātiem apstākļiem saskaņā ar šā kodeksa 289.23 pantā noteikto.

Ja tiesa konstatē jaunatklātus apstākļus, tā apstrīdēto nolēmumu atceļ pilnībā un taisa jaunu nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā. Ja tiesa atzīst, ka pieteikumā norādītie apstākļi nav uzskatāmi par jaunatklātiem, tā pieteikumu noraida.

Tiesa, izvērtējusi pieteikumā minētos argumentus kopsakarā ar iepriekš minētajiem lietā konstatētajiem un pārbaudītajiem apstākļiem, atzīst, ka tie nav uzskatāmi par jaunatklātiem Latvijas APK 289.23 panta izpratnē.

Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestādes amatpersona administratīvās lietas izskatīšanas procesā būtu izdarījusi jebkādus būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā lēmuma atcelšanai.

Pieteikuma iesniedzēja minētos argumentus, pievienotās fotogrāfijas un pievienotos /pers. E/ un /pers. D/ un /pers. H/ pašrocīgi rakstītos paskaidrojumus tiesa vērtē kritiski, nepiedod tiem ticamību, uzskata tos nevis par jaunatklātiem apstākļiem, bet gan par iesniedzēja /pers. B/ izvairīšanos no atbildības un soda par izdarīto administratīvo pārkāpumu (8.-10., 12. l.l.).

Pie šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka /pers. B/ pieteikums un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to pieteikums ir noraidāms, savukārt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora /pers. L/ 2012.gada 5. novembra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA 918778 ir likumīgs un atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{23}pantu - 289.^{27}pantu, tiesa

nolēma

noraidīt /pers. B/ pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora /pers. L/ 2012.gada 5. novembra lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA 918778 sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora /pers. L/ 2012.gada 5. novembra lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA 918778, ar kuru /pers. B/ atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.-16 panta 5.daļā un 149.-4 panta 14.daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu 200 Ls apmērā un transporta līdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 12 mēnešiem.

Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību Rīgas apgabaltiesā 10 dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas, blakus sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese D.Bērziņa